

Forfatter: Paludan-Müller, Fr.

Titel: Udrag fra Dandserinden

Citation: Paludan-Müller, Fr.: "Dandserinden", i Paludan-Müller, Fr.: *Dandserinden*, udg. af Berit Ziegler, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1991, s. 108. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-paludanm04-shoot-idm140348532119984/facsimile.pdf> (tilgået 23. april 2024)

Anvendt udgave: Dandserinden

Der staaer hun – selv en Drøm i Nattens Stille,
Og skuer ubevidst med stive Blik
Paa Scenen ud, hvor Søens Bølger trille
Med sagte Susen, og hvor Maanen gik
Af dunkle Skygger frem, der let sig skille,
Lig Sørgerne ved smeltende Musik,
Hvor sonderrevne Skyer i Luften drive,
Som vextende fordunkle Maanens Skive.

Hun maaler Jord og Himmels Rund: hun sender
Som med Forundring Øiet – hver en Larm
I Luft og Søe hun lytter til, og vender
Sig efter hvert et Syn med hævet Arm. –
Da løfter sig som Stormen hendes Barm,
Og bævende, som om hun Alt erkjender,
Hun dækker Øiet med sin Haand – et Skrig
Nu jamrende med Luften blander sig.

Men snart forvirret Tanken Afsked tager.
Hun seer paa Vandet ud, hvor Lysets Glands
Som gyldne Billeder, i yndig Dands,
Fra Vove til den næste Vove drager;
Hvor Bølgens lette Toppe Vinden jager,
Og bryder susende den gyldne Krands –
Hun seer og smiler – og hun let sig hæver
Paa Gitt'rets Rand, og halv i Luft hun svæver.

Og ned hun taler til de lyse Vover:
O gyldne Børn! o drager ei forbi.
Jeg eier og en Drøm, et Barn, der sover,
Hvis Blik vil aabnes straalende som I.
Dæk blødt med Bølgerne dets Vugge over,
Syng for dets Øre sødt en Melodie,
Til Natten svinder og til Sønnen ender,
Til Dagen funklende tilbage vender!